

President Thomas S. Monson

Beslutets tre principer

Vi har alla kommit till jorden med allt vi behöver för att kunna fatta rätta beslut.

Mina kära bröder i prästadömet, min uppriktiga bön ikväll är att jag ska få hjälp av vår himmelske Fader så att jag kan ge uttryck för det jag känner mig manad att tala till er om.

Jag har på sistone begrundat ämnet beslut och dess följder. Det går knappast en timme utan att vi måste fatta ett eller annat beslut. En del är obetydliga, andra har mer långtgående följder. En del gör ingen skillnad i tingens eviga ordning, medan andra gör *all* skillnad i världen.

När jag begrundade beslutets olika aspekter delade jag upp dem i tre kategorier: För det första, *rätten* att välja, för det andra, *ansvaret* att välja, och för det tredje, *resultatet* av våra beslut. Jag kallar de för beslutets tre principer.

Först vill jag tala om *rätten* att välja. Jag är så tacksam över att en kärleksfull himmelsk Fader gav oss handlingsfriheten, eller rätten att välja. President David O McKay, kyrkans nionde president, sade: "Näst efter livet självt är rätten att själv styra vårt liv Guds största gåva till människan."¹

Vi vet att vi hade vår handlingsfrihet innan världen blev till och att Lucifer försökte ta den ifrån oss. Han trodde inte på handlingsfrihetens princip eller på oss och talade för

påtvingad frälsning. Han hävdade att genom hans plan skulle ingen gå för-lorad, men han tycktes inte inse, eller var kanske likgiltig för, att dessutom skulle ingen bli visare, starkare, kärleksfullare eller tacksammare om hans plan antogs.

Vi som valde Frälsarens plan visste att vi skulle ge oss ut på en farlig och svår resa, för vi vandrar i världen och syndar och snubblar, vilket skiljer oss från vår Fader. Men den Förstfödde i anden erbjöd sig själv som ett offer för att sona allas synder. Genom ousägligt lidande blev han den store Återlösaren, hela mänsklighetens Frälsare, och gjorde det sålunda möjligt för oss att återvända till vår Fader.

Profeten Lehi sade till oss: "Därför är människorna fria i köttet, och allt som är lämpligt för människorna är givet åt dem. Och de är fria att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt. Ty han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är."²

Bröder, oavsett de omständigheter vi befinner oss i har vi alltid *rätten* att välja.

För det andra, med *rätten* att välja kommer *ansvaret* att välja. Vi kan inte vara neutrala. Det finns ingen

medelväg. Herren vet det och Lucifer vet det. Så länge vi lever på den här jorden överger Lucifer och hans skaror aldrig hoppet om att besegra våra själar.

Vår himmelske Fader sände inte iväg oss på vår eviga resa utan att ge oss tillgång till gudomlig vägledning för att hjälpa oss återvända i säkerhet i slutet av jordelivet. Jag talar om bönen. Jag talar också om den stilla och milda röstens viskningar som finns inom oss alla, och jag förbiser inte de heliga skrifterna, skrivna av sjöfarare som med framgång har seglat över de stora hav som också vi måste ta oss över.

Vi har alla kommit till jorden med allt vi behöver för att kunna fatta rätta beslut. Profeten Moroni sade: "Kristi Ande ges åt varje människa för att hon skall kunna skilja gott från ont."³

Vi är omgivna — ibland bestormade — av motståndarens budskap. Lyssna på en del av dem. Ni känner antagligen igen dem: "En enda gång spelar ingen roll." "Var inte orolig, ingen får reda på det." "Du kan sluta röka, eller dricka, eller använda droger när du vill." "Alla gör det, så det kan inte vara så farligt." Lögnerna är oändliga.

Vi kommer att möta vägskäl och kurvor längs vägen, men vi har helt enkelt inte råd med lyxen att ta en omväg som vi kanske aldrig kommer tillbaka från. Lucifer, den listige råttfångaren, spelar sin muntra melodi och lockar de intet ont anande bort från deras utvalda vägs säkerhet, bort från kärleksfulla föräldrars råd, bort från tryggheten i Guds lärdomar. Han vill inte bara fånga in det så kallade mänskliga slöddret, utan oss alla, även Guds utvalda. Kung David lyssnade, vacklade och sedan gav han efter och föll. Det gjorde också Kain under en tidigare epok och Judas Iskariot under en senare. Lucifers metoder är sluga och hans offer talrika.

Det finns oräkneliga värdiga mål att uppnå under vår resa genom livet. Det vi behöver göra är att bestämma oss för att nå dem.

Slutligen, bröder, talar jag om *resultatet* av våra beslut. Alla våra beslut har följder, av vilka en del har lite eller inget att göra med vår eviga frälsning medan andra har *allt* att göra med den.

Om du har på dig en grön eller blå tröja spelar ingen roll i längden. Men om du väljer att trycka på en tangent på din dator som öppnar en pornografisk sida, så kan det göra *all* skillnad i världen i ditt liv. Då har du just tagit ett steg bort från den raka och trygga vägen. Om en vän försöker få dig att dricka alkohol eller använda droger och du ger efter, tar du en omväg som du kanske aldrig kommer tillbaka från. Bröder, vare sig vi är tolvåriga diakoner eller mogna högpräster så är vi alla mottagliga. Låt oss hålla våra ögon, vårt hjärta och vår beslutsamhet riktade på det mål som är evigt och värt vilket pris vi än måste betala och alla uppoffringar vi måste göra för att nå det.

Ingen frestelse, ingen påtryckning, ingen lockelse kan övervinna oss om vi inte tillåter det. Om vi fattar fel beslut är det vårt eget fel, ingen annans. President Brigham Young betonade den sanningen genom att använda sig själv som exempel: Han sade: "Om broder Brigham väljer fel väg och blir utestängd från himmelriket, kan ingen annan än broder Brigham lastas för det. Jag är den enda personen i himlen, på jorden eller i helvetet som kan lastas för det." Han fortsatte: "Detta gäller likaså varje sista dagars helig. Frälsning är en personlig angelägenhet."⁸

Aposteln Paulus har försäkrat oss: "Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen

Vi läser om honom i Andra Nephi: "Andra kommer han att lugna och invagga i köttslig ro."⁴ "Andra för han bort med smicker och säger dem att det inte finns något helvete ... till dess han har bundit dem med sina hemska bojar."⁵ "Och på så sätt bedrar djävulen deras själar och leder dem varsamt ned till helvetet."⁶

Hur gör vi när vi står inför betydelsefulla beslut? Ger vi efter för löftet om tillfällig njutning? För våra begär och passioner? För våra kamraters påtryckningar?

Låt oss inte vara lika obeslutsamma som Alice i Lewis Carrolls klassiska *Alice i Underlandet*. Ni minns säkert att hon kom till ett vägskäl där hon såg två stigar som gick åt motsatta håll. Alice stöter på Cheshire-katten och frågar honom: "Vilken väg ska jag ta?"

Katten svarar: "Det beror till stor del på vart du vill komma. Om du inte vet vart du vill gå, har det egentligen ingen betydelse vilken väg du tar."⁷

Till skillnad från Alice vet vi alla vart vi vill komma och det *har* betydelse vilken väg vi tar, för när vi väljer vår väg, väljer vi vårt mål.

Vi ställs ständigt inför beslut. För att fatta visa beslut behöver vi mod — mod att säga "nej" eller mod att säga "ja". Våra beslut *avgör* vår bestämmelse.

Jag väddar till er om att fatta beslutet här och nu att ni inte tänker avvika från vägen som leder till vårt mål: evigt liv med vår Fader i himlen. Längs den raka och sanna vägen finns det andra mål: missionsarbete, tempeläktenskap, att vara aktiv i kyrkan, skriftstudier, bön och tempeltjänst.

kommer, skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut.”⁹

Vi har alla fattat felaktiga beslut. Om vi inte redan har rättat till sådana beslut, försäkrar jag att det finns ett sätt att göra det. Det kallas omvändelsens process. Jag vädjar till dig att rätta till dina felsteg. Vår Frälsare dog för att ge dig och mig den välsignade gåvan. Även om vägen inte är lätt är löftet sant: ”Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita.”¹⁰ ”Och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem.”¹¹ Äventyra inte ditt eviga liv. Om du har syndat är det så att ju förr du börjar gå vägen tillbaka, desto tidigare kommer du att finna den ljuva frid och glädje som tillhör förlåtelsens under.

Bröder, ni är av ädel härkomst. Evtigt liv i vår Faders rike är ert mål. Ett sådant mål uppnås inte genom en enstaka kraftansträngning, utan är snarare resultatet av en livstid av rättfärdighet, en ansamling av kloka beslut och ett oföränderligt syfte. Liksom allt annat som är av verkligt värde måste vi arbeta hårt för att få det eviga livets belöning.

Det står tydligt i skrifterna:

”Var noga med att göra vad Herren, er Gud, har befallt er. Vik inte av,

vare sig till höger eller till vänster.

Den väg som Herren, er Gud, har befallt er att gå skall ni alltid följa.”¹²

Som avslutning vill jag berätta om en person som tidigt i livet beslutade sig för de mål han ville uppnå. Jag talar om broder Clayton M Christensen, medlem i kyrkan och professor i företagsadministration vid handels-högskolan vid Harvard University.

När broder Christensen var 16 år gammal beslöt han sig bland annat för att han inte skulle idrotta på söndagar. Några år senare gick han på Oxford University i England och spelade center i basketlaget. Det året vann de varenda match och gick vidare till den brittiska motsvarigheten till USA:s NCAA basketturnering.

De vann sina matcher ganska lätt i turneringen och var ett av fyra lag som gick vidare. Det var då som broder Christensen tittade på schemat och till sin förskräckelse såg att finalen skulle spelas på en söndag. Han och laget hade arbetat så hårt för att komma dit de var och han var center i startfemman. Han gick till sin tränare med sitt trångmål. Hans tränare visade ingen

förståelse och sade till broder Christensen att han förväntade sig att han skulle spela i matchen.

Men innan de var i final måste de vinna semifinalen. Olyckligtvis vred reservcentern axeln ur led, vilket ökade trycket på broder Christensen att spela i finalen. Han gick till hotellrummet. Han knäböjde. Han frågade sin himmelske Fader om det var okej, bara för den gången, om han spelade basket på en söndag. Han sade att innan han bett färdigt fick han svaret: ”Clayton, varför frågar du mig om det här? Du vet redan svaret.”

Han gick till sin lagledare och sade att han var ledsen, men han kunde inte spela i finalen. Sedan gick han till sina söndagsmöten i den lokala församlingen medan hans lag spelade utan honom. Han bad ivrigt att de skulle vinna. Det gjorde de.

Det här avgörande och svåra beslutet fattades för mer än 30 år sedan. Broder Christensen har sagt att sedan dess har han betraktat det beslutet som ett av de viktigaste beslut han någonsin fattat. Det skulle ha varit mycket lätt att säga: ”Ja, som regel är det rätt att helga

President Henry B. Eyring

förste rådgivare i första presidentskapet

sabbatsdagen, men under mina särskilda och förmildrande omständigheter är det okej att bara den för här gången inte göra det.” Men han säger att hela hans liv har visat sig vara en ständig ström av förmildrande omständigheter, och hade han gått över gränsen just den gången skulle det ha varit så mycket lättare att gå över gränsen igen nästa gång när något kom upp som var krävande och avgörande. Läxan han lärde sig är att det är lättare att hålla buden 100 procent av tiden än det är att hålla dem 98 procent av tiden.¹³

Mina älskade bröder, må vi fyllas med tacksamhet för *rätten* att välja, acceptera *ansvaret* att välja och alltid vara medvetna om *resultatet* av våra beslut. Som prästadömsbärare kan vi alla vara ett och kvalificera oss för vår himmelske Faders vägledande inflytande genom att fatta noggranna och korrekta beslut. Vi är engagerade i Herrens Jesu Kristi verk. Vi, liksom människor i gångna tider, har lytt hans kallelse. Vi går hans ärenden. Vi ska lyckas med den heliga befallningen: ”Rena er, ni som bär Herrens käril.”¹⁴ Att det må ske är min högtidliga och ödmjuka bön, i Jesu Kristi, vår Mästares namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* (2003), s. 211.
2. 2 Nephi 2:27.
3. Moroni 7:16.
4. 2 Nephi 28:21.
5. 2 Nephi 28:22.
6. 2 Nephi 28:21.
7. Se Lewis Carroll, *Alice i Underlandet*.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 294.
9. 1 Kor 10:13.
10. Jes 1:18.
11. L&F 58:42.
12. 5 Mos 5:32–33.
13. Se Clayton M. Christensen, ”Decisions for Which I’ve Been Grateful” (tal under andligt möte vid Brigham Young University–Idaho, 8 juni 2004), www.byui.edu/presentations.
14. Jes 52:11.

Sätt din lit till Gud, gå sedan och gör det som han befallt

Du visar att du litar på Herren när du lyssnar för att lära dig, omvända dig och sedan gå ut och göra det som han befäller.

Mina kära bröder och systrar, det är en ära att få tala till er den här sabbatsdagen. Jag känner mig ödmjuk inför uppdraget att tala till miljontals sista dagars heliga och våra vänner över hela världen. Som förberedelse för det här heliga uppdraget bad jag och begrundade era personliga behov och frågade Herren vad han ville att jag skulle tala till er om.

Era behov är stora och varierande. Var och en av er är ett unikt Guds barn. Gud känner dig personligen. Han sänder budskap till uppmuntran, tillrättavisning och vägledning, anpassade till dig och dina behov.

För att upptäcka vad Gud ville att jag skulle tala om på den här konferensen läste jag hans tjänares ord i skrifterna och under tidigare konferenser. Jag fick svar på mina böner när jag läste Almas ord, som var en trogen Herrens tjänare i Mormons bok:

”O, att jag vore en ängel och kunde få mitt hjärtas önskan uppfylld, så att jag kunde gå ut och tala som med

Guds basun, med en röst som fick marken att skaka, och ropa omvändelse till varje folk!

Ja, jag skulle som med åskans röst förkunna omvändelse och återlösningsplanen för varje själ så att de omvände sig och kom till vår Gud, så att det inte längre skulle kunna finnas någon sorg på hela jordens yta.

Men se, jag är en människa och syndar i min önskan, ty jag borde vara nöjd med det som Herren har tilldelat mig.”¹

Och sedan fann jag i Almas eftertanke den vägledning jag hade bett om: ”Ty se, Herren låter alla nationer få människor från sitt eget land att på sitt eget språk undervisa om hans ord, ja, med visdom om allt som han anser lämpligt att de bör få. Således ser vi att Herren ger råd i visdom enligt det som är rätt och sant.”²

När jag läste det budskapet från en Guds tjänare såg jag tydligt vilken uppgift jag hade idag. Gud sänder budskap och bemyndigade budbärare